

Informatiebericht SUA

Openbaar

Van	IND / SBJZ
Nummer & Titel	IB 2026/32 Verblijf in een andere lidstaat in het licht van artikel 20 VWEU en artikelen 7 en 24, lid 2 en 3, Handvest EU
Kenmerk (digijust)	
Hoofdtak	Regulier
InformIND Thema	Arrest Chavez-Vilchez (C-135/15) / B10/2 Vc
Relatie met	IB 2023/31
Geldig vanaf	28-08-2026
Geldig tot en met	28-02-2027

1 Aanleiding

Op 4 juni 2026 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) arrest gewezen in een zaak die draaide om de voorwaarden die gesteld kunnen worden aan een van artikel 20 VWEU afgeleid verblijfsrecht (ook wel een Chavez-verblijfsrecht genoemd).¹ Specifiek stond de vraag centraal of een verblijfsrecht van een derdelands ouder in een andere lidstaat aan een van artikel 20 VWEU afgeleid verblijfsrecht in de weg staat. Het Hof heeft daarover geoordeeld dat dat niet het geval is als deze afwijzingsgrond strijd oplevert met het recht op familie- en gezinsleven (art. 7 Handvest EU) en de rechten van het kind (art. 24, lid 2 en 3, Handvest EU). Deze uitspraak heeft daarmee gevolgen voor de uitvoeringspraktijk. Die worden in dit informatiebericht toegelicht.

Met dit informatiebericht komen IB 2026/15 en paragraaf 6 van IB 2023/31 te vervallen.

2 Hoe te handelen

Heb je een aanvraag (in eerste aanleg, bezwaar of beroep) in behandeling van een (derdelands)² ouder voor een van artikel 20 VWEU afgeleid verblijfsrecht bij diens minderjarige, Nederlandse kind en heeft deze ouder nog een geldig verblijfsrecht in een andere EU-lidstaat?³ Dan doorloop je de volgende stappen om te beoordelen of je het verblijfsrecht in de andere EU-lidstaat kunt tegenwerpen:

1. Is aan alle voorwaarden van paragraaf B10/2.5.1 Vc voldaan en geen sprake van contra-indicaties (bv openbare orde)?
Zo nee, dan wijs je de aanvraag af.
Zo ja, dan ga je naar stap 2.
2. Kan van het gezin worden verwacht dat zij zich met de (derdelands) ouder vestigen in de andere EU-lidstaat?
Zo nee, dan wil je de aanvraag in.
Zo ja, dan ga je naar stap 3.

1 HvJEU 4 juni 2026, ECLI:EU:C:2026:442 (*Safi*).

2 Met de haakjes wordt aangegeven dat het ook om een ouder met een andere EU-nationaliteit kan gaan.

3 Een verblijfsrecht in een andere lidstaat kan blijken uit het verblijfsdocument. Let op: ook als het verblijfsdocument verlopen is, kan er nog een verblijfsrecht bestaan, zoals het geval is bij declaratoire verblijfsrechten. Je hoeft in dit verband niet te beoordelen of een verlopen of beëindigd verblijfsrecht kan worden herkregen.

3. Is het aannemelijk dat het gezin in de andere EU-lidstaat wordt toegelaten?

Zo nee, dan willig je de aanvraag in.

Zo ja, dan wijs je de aanvraag af.

Ad. 2

Alleen indien het (overgrote deel van het) gezin⁴ direct voor de komst naar Nederland tenminste een jaar in de andere lidstaat heeft gewoond, wordt behoudens bijzonderheden⁵, aangenomen dat het gezin zich in de andere EU-lidstaat kan vestigen.

Onder deze omstandigheden is in beginsel geen strijd met het recht op familie- en gezinsleven (art. 7 Handvest EU) en de rechten van het kind (art. 24, lid 2 en 3, Handvest EU). Het gezin kent die andere EU-lidstaat door dat eerdere langdurige feitelijke verblijf immers goed en heeft eerder laten zien dat hun gezinsleven daar kan worden uitgeoefend alsmede dat de belangen van de kinderen of het kind door een verplaatsing naar die andere EU lidstaat niet worden geschaad.

Mogelijk, maar niet altijd, is in geval van een voorafgaand verblijf van tenminste een jaar in een andere EU lidstaat, waarbij gezinsleven aldaar is opgebouwd of bestendigd, ook een verblijfsrecht op grond van vrij verkeer (artikel 21 VWEU) ontstaan. Wees daarom in dit soort zaken altijd kritisch op de vraag of wellicht wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bedoeld in B.10/2.4.2 Vc. Een dergelijk verblijfsrecht op grond van artikel 21 VWEU gaat immers altijd voor op een verblijfsrecht op grond van artikel 20 VWEU.

Ad. 3

Er kan in ieder geval worden aangenomen dat het gezin wordt toegelaten tot de andere EU-lidstaat als:

- alle leden van het gezin ofwel de nationaliteit van één van de lidstaten van de Europese Unie hebben, waaronder Nederlands, of dat niet hebben maar nog beschikken over een geldige verblijfstitel uit een andere EU-lidstaat; en
- tenminste één van de ouders economisch actief is of dat recent is geweest waardoor er – behoudens bijzonderheden – in beginsel vanuit kan worden gegaan dat het gezin ook in de andere EU-lidstaat een inkomen kan verwerven en daarmee aan de veelal gehanteerde voorwaarden voor een verblijfsrecht kan voldoen. EU-onderdanen (incl. Nederlanders) kunnen zich in beginsel overal in de EU vestigen, zeker als ze economisch actief zijn (lees: kunnen werken).

Als aan bovenstaande voorwaarden niet wordt voldaan maar er toch sterke aanwijzingen zijn dat het gezin wordt toegelaten in de andere lidstaat, bestaat er ruimte om alsnog aan te nemen dat toelating in een andere lidstaat geborgd is.

(Derdelands) minderjarige (voor)kinderen

Gaat het om een aanvraag voor een (derdelands) minderjarig (voor)kind met een verblijfsrecht in een andere EU-lidstaat? Dan doorloop je dezelfde stappen als hierboven.

⁴ Daarmee worden in ieder geval bedoeld de derdelands ouder en het minderjarige Nederlandse kind.

⁵ Een bijzonderheid zou kunnen zijn dat er iets met de andere ouder en of het kind is gebeurd, waardoor hij of zij nu gebonden is aan Nederland, bijvoorbeeld door een afhankelijkheid van specialistische zorg of onderwijs en omdat onzeker is of deze zorg door de andere lidstaat kan worden overgenomen. Denk ook aan de omstandigheden in het arrest Safi zelf.

3 Toelichting

Tot dit arrest was het standpunt dat een derdelands ouder geen recht had op een van artikel 20 VWEU afgeleid verblijfsrecht bij diens minderjarige, Nederlandse kind als deze ouder nog een verblijfsrecht had in een andere lidstaat. De ratio hierachter was dat het minderjarige, Nederlandse kind door de weigering om aan de derdelands ouder verblijf toe te staan niet gedwongen werd om het grondgebied van de EU te verlaten nu er een andere lidstaat was waar men naartoe kon.

Met dit arrest wordt afscheid genomen van dat standpunt. Het Hof oordeelt namelijk dat een verblijfsrecht van een derdelands ouder in een andere lidstaat niet in de weg hoeft te staan aan een van artikel 20 VWEU afgeleid verblijfsrecht.⁶ Een gedwongen verplaatsing van een minderjarig, Nederlands kind naar een andere lidstaat zou namelijk afbreuk kunnen doen aan een aantal van diens grondrechten, met name aan het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven en aan de rechten van het kind, respectievelijk gewaarborgd door artikel 7 (recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven) en artikel 24, leden 2 en 3, van het Handvest (rechten van het kind).⁷ Of dat zo is, moet in iedere individuele zaak worden onderzocht.

Zodoende concludeert het Hof dat artikel 20 VWEU, gelezen in het licht van artikel 7 en artikel 24, leden 2 en 3, van het Handvest, zich ertegen verzet dat:

- 1) de bevoegde autoriteit van de gastlidstaat een besluit vaststelt waarbij wordt geweigerd aan een derdelander die ouder is van een minderjarig kind dat burger van de Unie is en dat nooit heeft verbleven in een andere lidstaat dan die waarvan het onderdaan is, een afgeleid verblijfsrecht op zijn grondgebied te verlenen op grond dat deze derdelander een verblijfsrecht heeft in een andere lidstaat, wanneer die autoriteit niet vooraf is nagegaan of het familie- en gezinsleven dat dit kind leidt met zijn twee ouders, van wie het afhankelijk is, in die andere lidstaat kan worden voortgezet en of de verplaatsing van het kind naar die lidstaat tegen zijn belangen indruist;
- 2) het vereist dat aan die derdelander een afgeleid verblijfsrecht wordt verleend op het grondgebied van de lidstaat waarvan het kind onderdaan is en waar het met zijn twee ouders woont, wanneer het familie- en gezinsleven dat dit kind leidt met zijn twee ouders, van wie het afhankelijk is, niet in die andere lidstaat kan worden voortgezet en/of de verplaatsing van het kind naar die lidstaat tegen zijn belangen indruist.⁸

4 Verwachting

De inhoud van dit informatiebericht wordt later opgenomen in een werkinstructie over de toepassing van het EU-recht.

5 Afstemming

De inhoud is afgestemd binnen SBJZ, DMB en met RVN.

Disclaimer

Een informatiebericht is een mededeling aan de medewerkers van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). De informatieberichten zijn slechts tijdelijk van aard, en daarom is de geldigheidsduur beperkt. De informatieberichten helpen medewerkers van de IND om tijdig en op uniforme wijze in te spelen op actuele ontwikkelingen. In informatieberichten kan bijvoorbeeld aangegeven worden of er nieuw beleid komt, bijvoorbeeld n.a.v. een brief aan de Tweede Kamer, of dat een belangwekkende uitspraak is gedaan die nog bestudeerd wordt. Ook kan in informatieberichten aangegeven worden hoe moet worden gehandeld in afwachting van een werkinstructie of aanpassing van de beleidsregels die in de Vreemdelingencirculaire of Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap zijn opgenomen. Er kunnen overigens goede redenen bestaan om in een individueel geval maatwerk te leveren en van een informatiebericht af te wijken.

6 HvJEU 4 juni 2026, ECLI:EU:C:2026:442, punt 50 (Safi).

7 HvJEU 4 juni 2026, ECLI:EU:C:2026:442, punt 52 (Safi).

8 HvJEU 4 juni 2026, ECLI:EU:C:2026:442, punt 65 (Safi).